

ROZPLEŚĆ (6) *vb pf*

rof- (3), roz- (3).

o jasne.

praes 1 sg rozplotę (2). ◊ 3 sg rozplecie (1). ◊ *imp* 2 sg rozpleć (2). ◊ 2 *pl* rozplećcie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Uczynić, aby coś nie było splecione [co] (6) :

Zwrot: »rozpleść warkocz, kosę« [szyk zmienny] (2:1): Replica tricam atque extende, Rozpleć warkocz. Mącz [305]d; Wierné méy nędze towárzyłki/ kofy Rozplećcie GórnTroas 12; GosłCast 24.

a. *Rozdzielić na części to, co było powiązane (3) : Rośplotę płoty [auferam saepem Vulg Is 5/5; rozbioreę płoth BibRadz] iey [winnicy]/ á rozwałę mury iey RejPos 60, 61.*

Przen (1) : Wízędy cnotá ściśniona/ wízędy zá nią błędy. Niechay będziey iáki chce Burmiłtrz álbo Ráyćá/ Rośplecie tę słábą lieć łnádnie złota łzwáycá. RejWiz 102.

Formacje współrdzenne cf PLEŚĆ.

Cf ROZPLECIENIE, ROZPLECIONY

KW